

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XOboE/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 8309200183
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júla 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8309200183.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: P. X., nar. XX. U. XXXX, bytom D., o vymoženie 18,38 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10Er/12/2009, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6CoE/49/2013-67 zo dňa 26. marca 2013 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania (I. výrok), takto

r o z h o d o l :

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6CoE/49/2013-67 zo dňa 26. marca 2013 vo výroku o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania, z a s t a v u j e .
- II. Povinne j n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prvým výrokom uznesenia č. k. 6CoE/49/2013-67 zo dňa 26. marca 2013 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14. mája 2013.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v označenom výroku podala oprávnená odvolanie (č. 1. 93 - 94 spisu), ktoré odôvodnila tým, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ (správne malo znieť „písm. f“) O. s. p.], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnená zároveň namietla, že odvolací súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jej návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. §§ 12 a 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

5. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

6. Námietku oprávnenej spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť jeho rozhodnutie (vrátane výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania) odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia účastníkov konania vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu č. k. 10Er/12/2009-32 zo dňa 30. mája 2012 ako súd odvolací a v rámci tohto odvolacieho konania rozhodol aj o návrhu oprávnenej na prerušenie konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a povinnej teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenej, povinnej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

